

Nijmegen

A város Hollandia keleti, Németországgal szomszédos határán fekszik, az ország egyik legrégebbi városa. Hangulatos kisvárosnak mondanám, Hollandiában ugyanis nincsenek igazi nagyvárosok (még Budapest szintűek sem). A város nagyon jól néz ki, érdemes sétálni, amíg jó az idő.

A szállás a városban 3 helyen van: az egyetem mellett, illetve a város északi és déli végében. Én Lent-ben voltam, aki tud, oda menjen, mert ott vagytok a legtöbben, és a hangulat is ott a legjobb. Az egyetlen hátránya, hogy jó messze van az iskolától, de ha nem esős időszakban mentek (tavaszi félév), akkor ez sem jelenthet akadályt.

A közlekedés biciklivel történik, bár én lusta magyar voltam, és amikor tartósan rosszra fordult az idő, inkább a buszt választottam. A busszal sajnos az a baj, hogy mi külföldiek nem vehetünk bérletet, jegyenként meg elég drága az utazás. Biciklit több helyen is lehet kapni a városban, érdemes hamar venni, mert a végére csak a drágák maradnak.

Az élet Nijmegen-ben egy magyar számára drága. Nemcsak az euro miatt, hanem az életszínvonalbeli különbségek miatt is. Nekem az ösztöndíj egyedül a szállásra volt elég. Dolgozni van lehetőség, bár a diákszövetkezet, ahova én beregisztráltam összesen kétszer hívott fel, hogy van munka.

Az egyetem hatalmas alapterületen terül el, bár ebből mi igazán csak a fő épületegyüttest használtuk. Igazi „campus-feeling”, aki szeret a suliban lógni, annak tökéletes hely. Az oktatás színvonala borzasztó magas, engem elszomorított, hogy ehhez képest a hazai színvonal hol tart. Röviden úgy fogalmaznám meg, hogy itt többnyire nem arra kíváncsiak, hogy mennyi mindent tudsz bemagolni, hanem hogy érted-e. És valljuk be, ez itthon is mindannyiunk vágya. Ennek megfelelően a vizsgák többsége nyitott könyves vizsga.

Az egyetemnek van egy hatalmas sportcentruma, amit az orientációs héten lesz alkalmatok megismerni. Érdemes beiratkozni, ha akartok sportolni, szinte mindenre van lehetőség, és ehhez képest szinte ingyen van. A kondihoz részt kell venni egy 90 perces bemutató órán, amire nagy a sorban állás, én október közepére kaptam időpontot, úgyhogy érdemes minél hamarabb feliratkozni.

Szórakozni a városban rengeteg helyen lehet, de sajnos, ahogy itthon, külföldön sincs másképp: mindenki az egyetem által szervezett helyre, ugyanoda jár. Így a Piecken nevet már jó előre jegyezték meg, sokat fogtok odajárni, ha nem akartok egyedül maradni.

Egyébként az élet minden területén segíségekre lesznek a mentorok, akik közt persze (hisz a hollandok is csak emberek) akad majd link alak is, mindenkinek kívánom, hogy ne olyat fogjon ki. Aki esetleg pánikba esne, mert nem leli a helyét a mentorcsoportjában, ne tegye, később úgyis azokkal fog főleg lógni, akikkel együtt lakik, egy órára jár stb. Havonta egyszer

szokott lenni mentor-vacsora, amikor ti főztök a mentoroknak. Jó dolog, legalább megismeritek mások gasztronómiai kultúráját.

Ne felejtkezzetek el időben kapcsolatba lépni az itthoni oktatókkal a gyakorlatok miatt, sokszor nem jön olyan könnyen az a megfelelt, jó időben tisztában lenni a követelményekkel. Kint egyébként nem kell olyannyira sokat tanulni, de nem lehet félvállról venni egyik tárgyat sem, bejárni pedig a legtöbbre kötelező.

Mindent összevetve, én jól éreztem magam kint. Bár én mindig azt mondom, az ember akárhova is megy, önmaga marad. Attól nem lesz senki más, hogy máshova megy, és ezt (ha most nem is értitek) ne felejtsetek. Ez az egy, amit tanácsolhatok.

Felejthetetlen élményt kívánok!

Zlati Dávid